

Argumente pro și contra organizațiilor sindicale

Argumente pro

1. Sindicatele cresc salariile și beneficiile pentru lucrători.

Prin procesul de negociere colectivă, sindicatele sunt în măsură să asigure salarii mai mari și beneficii mai bune pentru lucrători, de care beneficiază toți angajații.

2. Sindicatele luptă pentru menținerea locurilor de muncă, monitorizează implementarea contractelor colective de muncă și respectarea legislației muncii.

Sindicatele monitorizează îndeplinirea de către angajator a obligațiilor asumate prin contractele colective sau individuale de muncă și pot juca un rol decisiv în ceea ce privește implementarea standardelor de muncă. Ele pot colabora cu angajatorul pentru a identifica și rezolva situațiile în care practicile de la locul de muncă nu sunt conforme cu standardele în vigoare.

3. Sindicatele instituie procese formale pentru solutionarea litigiilor și reclamațiilor.

Atunci când sindicatele funcționează bine, ele fac mai ușoară gestionarea disputelor cu alți lucrători și cu conducerea, precum și soluționarea plângerilor și reclamațiilor. Există procese formale stabilite între sindicat și angajator, ceea ce face mai ușor pentru orice lucrător - indiferent de statutul său individual - să-și arate nemulțumirile. Multe sindicate acordă asistență juridică și reprezentare a membrilor de sindicat în comisiile de disciplină sau în situația când aceștia vor să-și dea în judecată pe angajatori (de exemplu pentru discriminare sau încetarea abuzivă a contractului de muncă).

4. Sindicatele promovează egalitatea.

Sindicatele luptă în mod activ împotriva discriminării și contribuie la promovarea egalității de șanse pentru toți lucrătorii. Reprezentanții sindicali sunt în poziția în care pot depista cazurile de discriminare și colaborează cu lucrătorii pentru a se asigura că politicile privind antidiscriminarea sunt implementate în mod corespunzător.

5. Sindicatele asigură sănătatea și securitatea la locul de muncă.

Reprezentanții sindicali contribuie la scăderea numărului de accidente la locul de muncă asigurând practici de lucru sigure și reducând îmbolnăvirile generate de stres, care apar, de exemplu, din cauza programului prelungit de lucru, manifestărilor abuzive sau muncii desfășurate în condiții proaste.

6. Sindicatele militează pentru accesul la educare și formare.

Una dintre prioritățile majore pentru sindicate este de a-i ajuta pe membrii săi să aibă acces la educare și formare.

7. Sindicatele facilitează îmbunătățirea politicilor publice.

Prin canalizarea energiilor lucrătorilor în organizațiile naționale sindicatele facilitează avansarea unor propuneri legislative pe care membrii lor le susțin. De fapt, sindicatele amplifică vocile membrilor lor. Bineînțeles, nu fiecare membru al sindicatului este de acord cu toate revendicarile confederațiilor sindicale, dar, în general, sindicatele se concentrează asupra unor probleme cum ar fi pierderea locurilor de muncă, salarii, formare profesională, sănătate și securitate etc.

8. Sindicatele stabilesc norme care se extind la salariații din întreaga economie.

Mișcările sindicale au răspândit anumite norme în întreaga economie, în beneficiul tuturor lucrătorilor, indiferent dacă sunt sau nu sindicalizați. De fapt, contractul individual de muncă îți garantează 4 lucruri: ziua de lucru de 8 ore/zi, 21 de zile de concediu de odihnă, sporul de noapte și salariul minim pe economie. Toate celelalte drepturi (reglementarea orelor suplimentare, concediile de odihnă suplimentare, tichetele de masă, concediile de paternitate, salariile compensatorii în caz de concedieri colective etc.) au fost obținute de sindicate.

Argumente contra:

1. Organizațiile sindicale au nevoie de cotizații pentru a putea funcționa.

Organizațiile sindicale sunt independente față de instituțiile publice, organizațiile patronale și partidele politice dar au nevoie de fonduri pentru a-și păstra acest statut.

2. Organizațiile sindicale nu reprezintă toți angajații.

Organizațiile sindicale reprezintă și sprijină doar membrii de sindicat, nu totalitatea salariaților.

3. Organizațiile sindicale impun reguli pentru toți angajații.

Contractele colective de muncă negociate de organizațiile sindicale se aplică tuturor angajaților, inclusiv celor care nu sunt membri de sindicat.

4. Organizațiile sindicale au o putere mică de negociere dacă nu sunt reprezentative (dacă nu sunt majoritare).

Sindicatele sunt puternice doar dacă un număr semnificativ de persoane fac parte din ele. Numai în cazul în care 50% sau mai mult din forța de muncă sunt membri de sindicat, angajatorul este obligat din punct de vedere juridic să negocieze cu sindicatul un contract colectiv de muncă.

5. Sindicatele pot reprezenta o cultură închisă.

Sindicatele sunt sisteme de organizare a lucrătorilor care pot avea culturi închise, sunt birocratice și iau decizii greu. Puternicul simț al solidarității poate să determine membrii sindicali să se protejeze reciproc dar și să manifeste rezistență la schimbare.

6. Sindicatele pot conduce la o relație contradictorie între angajați și management.

Deoarece organizațiile sindicale susțin interesele membrilor în negocierile cu conducerea, uneori pot conduce la ostilități între angajați și management.